

Prada: ¿universitat pendent?

El pròxim 17 d'agost s'obrirà a Prada la XXI edició de la Universitat Catalana d'Estiu. En un moment en què les universitats estatals d'estiu han esdevingut potents òrgans de comunicació, amb pressupostos més que generosos, la universitat de Prada continua amb la seva línia d'oferir una opció nacional i catalana.

Carles Gàmez/Xulio Ricardo Trigo

Amb un pressupost anual de vora 25 milions, Prada té a hores d'ara el repte de ser del seu temps o passar a una marginalitat complaent.

Hem volgut reunir aquí les opinions d'una sèrie d'intel·lectuals al voltant de dues qüestions: 1. Tenint en compte el paper hegemònic que les universitats d'estiu estatals estan assolint, ¿quin paper pot tenir Prada actualment? 2. Segons vostè, ¿quins canvis haurien de produir-se per a adequar-la als temps futurs?

Joan Barril. Periodista.

1. Per a mi, la Universitat de Prada té sentit actualment, com en tenen tots els àmbits on la paraula i el debat es poden manifestar. Crec que en el marc de les llibertats actuals no tenen sentit les crítiques que es fan a la Universitat de Prada, que diuen que és un àmbit excessivament decantat cap a una acció política determinada.

2. És bo que hi hagi una especialització del debat, dels clubs de debat. I si l'UCE representa avui una opció diferent a això que representava fa deu anys, cal deixar-la que vagi evolucionant en la seua opció actual. Vull dir: si el tarannà de Prada 89 avança cap al debat independentista, és una opció tant legítima com qualsevol altra.

Josep Piera. Escriptor.

1. Per a mi ha estat importantíssim biogràficament, sobretot pel descobriment de la meravella històrica que és la Catalunya Nord. Prada no està a l'altura que al meu entendre hauria d'estar. És clar que fer els actes a la Catalunya Nord li dona una dimensió europea o internacional i al mateix temps és una afirmació cultural dels PPCC, el que passa és que el marc del Liceu Renovier és inadequat, és de misèria de postguerra. Des d'un punt de vista vital i acadèmic és una nostàlgia

i, a més, denota pobresa. Caldria un major compromís de les institucions públiques i privades catalanes per a fer de Prada l'autèntica Universitat d'Estiu de la cultura catalana.

2. Hauria de perdre algunes connotacions que li han quedat antiquades i que potser són les que impedeixen la seva renovació, encara que a estones em fa la sensació que els poders fàctics catalans volen que Prada continue sent allò que és: un reducte d'independentistes que van a carregar bateries de la seva impotència.

Josep Ramoneda. Filòsof i director de l'institut d'Humanitats i del Consorci de Centre Cultural de la Casa de la Caritat.

1. Jo, en primer lloc, he de dir que no sóc partidari de les universitats d'estiu. Jo crec que les universitats el que han d'afrontar és el problema de la renovació en el terreny de la investigació i la transmissió del saber. Avui les universitats d'estiu, com per exemple la Complutense, han aconseguit un gran rendiment en el mitjà de comunicació que sembla que sigui una manera de dissimular les greus mancances de funcionament ordinari d'aquesta universitat.

Dit això, em sembla que el cas de Prada no es pot equiparar a aquests altres exemples. Com tantes coses d'aquest país, Prada té uns orígens i una legitimitat que vénen de l'època de la dictadura. Jo crec que no té gaire sentit pretendre que la Prada d'avui continuï representant el mateix que la Prada de fa 15 anys. Per tant, en una societat democràtica i plural em sembla que Prada ha de ser el que vulguin que sigui els seus promotors.

2. La paraula sobre Prada la tenen els que la fan i els que hi van. Són ells qui han de decidir el que volen que sigui aquesta universitat i veure si l'oferida respon a la demanda.

Nadal Batle. Rector de la Universitat de les Illes Balears.

1. Haurien d'aconseguir que la gent que va a Prada posàs el mateix interès respecte a la Menéndez y Pelayo, i que la gent que va a la Menéndez y Pelayo el pose respecte a la gent que va a Prada.

2. La modificació passaria perquè la Universitat de Prada pogués accedir als pressupostos del seu estat de la mateixa manera que la Menéndez y Pelayo ho fa del seu.

Baltasar Porcel. Escriptor.

1. No ho sé, no ho conec prou bé.
2. Suposo que ser útil i interessar a la gent.

Pere Verdaguer. Escriptor i lingüista.

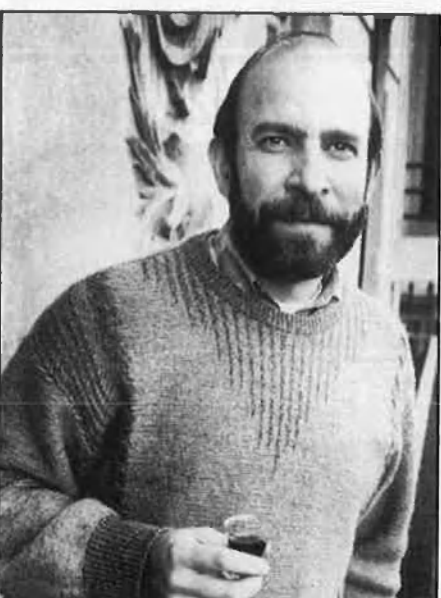
1. Prada permet reunir catalans de tot arreu en un sol lloc. Jo no conec cap altra manifestació semblant. Per altra banda, totes les universitats dels PPCC donen suport a la Universitat de Prada i enguany s'hi ha afegit Alacant. Quant a la Menéndez y Pelayo, cadascú ha de triar la botiga que li convé. És una universitat militant, això és clar, però té els millors professors.

2. La universitat té la línia adequada. Amb Franco era una universitat de resistència i ha anat canviant, d'una època de desencís, més marginal, s'ha anat cap a una represa del més seriós.

Rafael Vallbona. Escriptor.

1. El paper de la Universitat Catalana d'Estiu davant de la progressiva institucionalització de les universitats d'estiu, amb un fort component ideològic d'espanyolització, ha de passar per la institucionalització —en el bon sentit de la paraula—. Això per a mi vol dir:

a. Aconseguir cada any elevar el sostre acadèmic, cosa que en els últims

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Barril, Josep Piera, Ramoneda, Nadal Batle, Baltasar Porcel, Pere Verdaguer, Rafael Vallbona, Josep Guia i Vicenç Villatoro.

Estiu

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 sa</p> <p>ENTRE ELS ACTES</p> <p>Virginia Woolf Les Millors Obres de la Literatura Universal/Segle XX, 34, 144 pàgines.</p> <p>«Una novel·la que parodia una obra de teatre que parodia una novel·la». (Madeleine Moore).</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>OCELLOT NEGRE</p> <p>Núria Serrahima Col·lecció El Mirall i el Temps</p> <p>Els discursos de dues dones diferents.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>CURS DE SOCIOLINGÜÍSTICA 2</p> <p>Amadeu Viana/Toni Molla</p> <p>Llengua i legislació, la comunitat lingüística, processos de substitució lingüística, sistemes de memòria social...</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>TEORIA DELS COSSOS</p> <p>Gabriel Ferrater Col·lecció El Ventall, 10</p> <p>Primera edició íntegra, no mutilada per la censura, d'un llibre mític de la poesia catalana contemporània.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>LA FI DE L'HEMICILE</p> <p>Lluís Roda Col·lecció Gregal poesia, 20</p> <p>Lluís Roda (València, 1963), ja en aquest llibre una poesia preocupada pel llenguatge, que no oblidia però, l'expressió de la vivència íntima, del sentiment.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>MOLTA BIRRA I CARN PICADA</p> <p>Klaus-Peter Wolf Col·lecció Cronos.</p> <p>«Si vols ser un dels nostres, fica't una cosa al coco: estem units. Superunits».</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>COLL DE SERPS</p> <p>Cremades i Arlandis Narratives 3 i 4, núm. 7</p> <p>La història d'un home que no volia ser soldat i que fou afusellat. Premi Sant Jordi de novel·la 1977.</p>	<p> curial</p> <p>L'AMIC DEL VENT</p> <p>Francesc Lleal (Fora de col·lecció)</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>LLIBRE DELS FETS JAUME I</p> <p>El fanal de Proa, 9e Adaptació de M. Planas i J. M. Pujol Il·lustracions de Joma 96 pàgs. i 1.200 ptes.</p>	<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>GUIA DE FORASTERS</p> <p>Vicent Ribes L'Ham, 5, 153 pàgs.</p> <p>A partir d'uns anuncis de diari rigorosament històrics, l'autor ha imaginat una acció que transcorre a la València de la primeria del segle XIX.</p>

anys s'ha pogut fer. b. Sanejar la seua economia, això implica totes les institucions dels Països Catalans. c. Dotació d'infraestructura. Ara bé, institucionalització vol dir també continuar mantenint l'esperit lúdic que l'ha caracteritzat. No es pot perdre aquesta mena d'àgora on cada un pot expressar-se.

2. Els canvis passarien per una reforma urgent del Liceu Renouvier i això pertoca a les autoritats de la Catalunya Nord. No es pot continuar en aquesta situació quasi tercermundista. Augmentar la seva dotació pressupostària i, finalment, continuar elevat el nivell acadèmic.

Albert Villadot. Director del diari Avul.

1. Crec que el paper màxim que pot tenir en aquest moment és d'universitat marginal i secundària. Això no obstant, és evident que necessitem una gran Universitat d'Estiu des d'una òptica nacional i catalana.

2. Amb sinceritat, no estic segur que Prada pugui fer un reciclatge amb profunditat que li permeti afrontar el futur adequadament. La UCE per la qual apostaria es troba al sud de la frontera i amb una màxima professionalització.

Josep Gula. Matemàtic i dirigent del PSAN.

1. Prada és l'única universitat d'estiu genuïnament catalana, ja que les altres són postisses o exemples de l'imperialisme cultural, com la Universidad Imperialista Flechas y Pelayos.

2. És clar que cal reforçar Prada, i universitats com la de València haurien d'ajudar més. Prada, per altra banda, s'ha adequat bastant, ja que ha d'estar al servei de la reconstrucció nacional de tot Catalunya i de la cultura en general. Per això no s'exigeixen titulacions prèvies.

Vicenç Villatoro. Escriptor i presentador de TV3.

1. És una de les preguntes metafísiques de Prada. La universitat té sentit perquè hi ha gent que té ganes d'anar-hi. Per tant, mentre s'apunti gent, en té. El país, però, hauria de generar altres ofertes d'estiu complementàries a Prada i més en la línia de les universitats oficials com la Menéndez y Pelayo.

2. Ara té un públic i, si canviés el sentit de la universitat, pot perdre'l. Més bé el camí seria fer altres ofertes, generar una nova iniciativa. □